

[Lembourn.]

strukturændring igennem og derved åbne mulighed for en hurtigere industrialisering, idet man frigjorde arbejdskraft til industrialisering i u-landene. Jeg tror, at en hurtig industrialisering er mere værdifuld set fra u-landenes synspunkt end en yderligere udvikling af landbruget.

Endelig kan man sige, at ud fra et globalt økonomisk synspunkt er det vel en fordel, at de lande, som har den højeste produktivitet i fødevarerproduktionen, leverer fødevarer, og de, der har en lavere, lader være. Det er jo sådan, at de rige lande har et langt mere effektivt landbrug end de fattige, så i en årrække fremover er det måske rimeligt, at de rige lande påtager sig leverancer af fødevarer.

Alt i alt kan jeg altså gentage, at det konservative folkeparti er ganske enig i lovens målsætning. Disse bemærkninger skal ikke opfattes som nogen kritik, men udelukkende som et udtryk for, at hele problemet haster; hver gang vi har vedtaget et nyt fremskridt, er vi nødt til samtidig at rejse nye spørgsmål for hurtigst muligt at komme videre.

Per Federspiel: Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte bemærkninger. Jeg er enig i de betragtninger om flagdiskriminationen, der er fremsat.

Med hensyn til spørgsmålet om udviklingen i u-landene er jeg enig med hr. Lembourn i, at man ikke udelukkende bør have opmærksomheden henvendt på den industrielle udvikling i u-landene. Skal disse lande komme op på et niveau, hvor de er i stand til at leve med de industrialiserede landes økonomi, er det utvivlsomt nødvendigt, at deres økonomi udvikles harmonisk, d. v. s. at deres meget primitive landbrugsproduktion gennemgår en tilsvarende udvikling som i andre lande; det bliver ikke nødvendigvis den samme udvikling. Alene at have opmærksomheden henvendt — som det har været gjort fra flere sider, også fra OECDs side — på den industrielle udvikling vil efter min opfattelse føre til en meget farlig ting, nemlig til en proletarisering af landsbybefolkningen, som i allerhøjeste grad har behov for at gennemgå en udvikling fra sit nuværende kulturtrin og efterhånden absorbere de industrialiserede samfunds teknik

og hele åndelige udvikling. Hvis man forsommer det, er jeg meget ængstelig for, at man udelukkende skaber en industri i udviklingslandene uden at få den samfundsmæssige udvikling, som må følge af, at århundredgamle erhverv får deres naturlige udvikling.

Else-Merete Ross: På u-landsrådets møde den 10. februar forstod jeg på minister Hans Sølvhøj, at det 17 mands udvalg til drøftelse af vor bistand til u-landene, som venstre har foreslået, ville blive nedsat; men så vidt jeg ved, er der endnu ikke truffet nogen bestemmelse. Efter det radikale venstres opfattelse har stående faste udvalg store ulemper, hvilket tydeligt har vist sig ved det faste undervisningsudvalg.

På den anden side finder jeg og flere andre, at der er behov for et forum, hvor u-lands-spørgsmål kan drøftes og yderligere oplysninger indhentes.

Man havde oprindeligt ikke tænkt sig, at det nærværende lovforslag behøvede at gå i udvalg. De spørgsmål, jeg stillede ved første behandling og senere, gjorde udvalgsbehandling nødvendig. Udvalgsmedlemmerne har været venlige at sige, at de var glade for de mange spørgsmål, fordi besvarelserne gav dem oplysninger, som heller ikke de havde været bekendt med.

Desuden gav flere af besvarelserne anledning til drøftelser i udvalget. Vi blev faktisk ikke færdige med dem og kunne ønske at fortsætte disse drøftelser — ikke just med et konkret forslag for øje, men mere for selv at blive klar over forskellige spørgsmål, og hvad der taler for og imod forskellige løsninger af dem.

Hvis dette udvalg ikke som udvalg kan fortsætte efter dette lovforslags vedtagelse, har vi også drøftet muligheden for en slags studiekreds om u-landsproblemer, hvori også andre interesserede kunne deltage. Men så opstår det spørgsmål, om ministeren vil være villig til at give en sådan studiekreds de ønskede oplysninger, og af og til vel også ekspertbistand.

Jeg har forstået, at der har været tale om at udvide antallet af folketingsrepræsentanter i u-landsrådet fra 5 til 10. Det mener jeg er en ganske utilfredsstillende løsning. U-landsrådet er efter loven tillagt en rolle, som det slet ikke kan leve op til. Det skal